

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

LXXII. Honorius I. Anno Christi 625. Heraclii Imperatoris 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

pale, & propter quod delendum principali-
 paliter Christus mortuus est. Unde Joan.
 I. 29. legimus: Ecce Agnus Dei, ecce
 qui tollit peccata mundi, Græcè, τὴν
 ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, id est peccatum
 illud mundi, hoc est peccatum origi-
 nale, quod solum est commune toti mundo.
 Nam plurimi nullum aliud habent, ut
 omnes pueri (2).

ANNOTATIONES.

(1) Exstat epistola apud Labbeum tom.
 V. Conc. pag. 1660.

(2) Bellarminus de Rom. Pont. lib. 4. ex-
 tremo cap. 10.

LXXII.

HONORIUS I.

ANNO CHRISTI 625.

HERACLII IMPERATORIS 16.

HONORIUS, Petronii viri Con-
 sularis filius, natione Campa-
 nus, anno 625. VI. Kal. Novembr.
 Pontifex creatus inauguratusque est.

(1) Ne Anglorum Ecclesiæ princi-
 piis deesset, Eduinum Regem per
 litteras hortatus est, ut in suscepta
 Catholica Religione perseveraret.
 Scotos Pascha celebrantes præter le-
 gem

Bar. an.
 626. §. 1.
 Pag. an.
 625. §.
 16.

U S

gem

- Bar. an. 633. §. 67. Pag. §. 11. 12. gem latam à Concilio Nicæno redarguit. Si enim quartadecima Luna Martii in diem Dominicum incidisset, eo die Pascha agebant, nec in proximum Dominicum diem, quod jubet Nicæna Synodus, festum prorogabant. Laboravit etiam, ut Adalvaldus Rex Longobardorum Catholicus in regnum, à quo expulsus fuerat, ejecto Ariovaldo Ariano, imponeretur. Fortunatum Patriarcham Gradensem hæreticum, & Reipublicæ proditorem amovit Episcopatu, & Primogenium Subdiaconum & Regionarium in ejus locum substituit. (2) Multas sacras ædes Romæ extruxit, restituit, ornavit, ditavit. Sed laudatissimo Pontifici haud feliciter cessit studium & providentia, quâ usus est ad extinguendam in ipso ortu hæresim Monothelitarum. (3) De consilio enim Sergii Episcopi Constantinopolitani, occultè hæretici Monothelitæ, novæ exortæ contentionis, unânè, an duplex esset in Christo voluntas & operatio, mentionem memoriámque oppressit, ne res, antea in disputationem nunquam vocata, ad periculosum

solus schisma excederet. Studio & providentiâ ad irritum cadente, factum est, ut videretur favere Monothelitis, à quibus animo erat alieno. (4) Cùm annos duodecim, menses undecim, dies sexdecim summo Pontificatui præfuisset, IV. Idus Octobr. anno 638. vitâ emigravit.

Bar. an.
638. §. 1.
Pag. §. 2.

ANNOTATIONES.

(1) Brevissimi hujus interregni causa fuit, quod electionem Honorii approbavit non Heraclius Imperator jam tertio adhuc anno degens in Oriente, sed Exarchus Ravennas, qui Romæ obversabatur. Est enim verosimile, Heraclium, cum Ilacium Exarchum misit in Italiam, eidem permisisse potestatem ratæ faciendæ Pontificiæ electionis, ne si Pontificem mori contigisset se absente, Romana Ecclesia grave aliquod incommodum pateretur, novi Pontificis approbatione diutiùs expectatâ. Hæc scripti fecutus Pagios. Papebrochius in Conatu Chronico Historico apud Bolland. tom. 8. Maji pag. 99. num. 2. existimat, jus confirmandi electionem Pontificis Exarcho datum anno duntaxat 640. quo Joannes IV, Pontifex creatus est.

(2) Id constat ex ejus epistola ad Episcopos Venetiæ & Istriæ, apud Baronium ad an, 630, §, 14, & Labbeum tom, 5, Conc. pag, 1681, ex qua illud etiam patet, Venetam Rempublicam jam inde ab Honorii

Honorii temporibus *Christianissima* titulo decoratam à Pontificibus Romanis,

Quemadmodum erant Notarii & Diaconi *Regionarii* septem, de quibus dictum est supra in Vita S. Clementis I. & S. Fabiani; ita septem pariter erant Subdiaconi *Regionarii*. Qui autem *Regionarii* dignitate & nomine augebantur, eisdem patebat aditus, ut ad sacra simul cum Pontifice convenirent. Baronius ad an. 598. §. 16. Vide annotat. 1. ad S. Cajum.

(3) *Eutychnorum*, ac *Monothelitarum* heresis, quæ unicam in Christo voluntatem, & ἐνέγειαν, id est actionem constituit: Petavius tom. 4. Theologicæ dogmat. De incarnatione lib. 1. cap. 19.

(4) Andreas Duvallius de infallibilitate Romani Pontificis quæst. 4. tom. 3. Bibliothecæ Pontificiæ Rocaberti pag. 479. Honorius suâ ad Sergium Constantinopolitanam epistolâ, de una aut duabus operationibus in Christo tacendum esse definiuit, ne qui dicerent unam in Christo operationem fuisse, Eutychei, unicam in Christo naturam asserenti favere viderentur: & qui duas statuerent, pariter Nestorii, duas in Christo personas pugnantiter adstruentis, tuæi viderentur: ideoq; cum res nondum esset ab Ecclesia definita, & quorsum quisque hac in questione se verteret, ad alterutrius scopulos natem

ven suam allideret, à nomine unius aut
duarum operationum abstinendum esse
prudenter decrevit. -- Adde, quod
quamvis Honorius horum nominum dua-
rum aut unius operationum mentionem fie-
ri noluerit, re ipsâ tamen duas in Chri-
sto operationes, divinam scilicet & hu-
manam, agnovit, ut ex hoc solo mani-
feste constat, quod cum Sergius ex Se-
cretario Honorii in celebri disputatione
inter Maximum & Pyrrhum scripsisset,
predicare quosdam, duas esse in Christo
voluntates contrarias: Nos rescripsimus,
inquit Secretarius, Christum duas volun-
tates contrarias, unam carnis, alteram ve-
rò Spiritûs non habuisse.

Josephus Cardinalis Aguirre in Defen-
sione Cathedræ S. Petri contra Declaratio-
nem Cleri Gallicani disputat. 30. sect. 1.
Petavius in Rationario Temporum ad
an. 680. ubi agens de Synodo sexta Ge-
nerali sub S. Agathone Papa inquit:
In eo Concilio, quinque probatis Oecume-
nicis Synodis, decretum est, duas in Christo
voluntates ac totidem actiones esse, quot
in eo sunt naturæ, & qui secus docuerant,
pro Hæreticis damnati *Sergius, Pyrrhus,*
Cyrus, Paulus, aliique; quibus & *Ho-*
norius in Actis adjungitur Romanus
Pontifex. Verùm hanc ab illo calumniam
depellit Joannes IV. qui tertius ab eodem
Pou-

Pou-

Pontificatum tenuit (Epist. 2. quæ exlat tom. 12. Bibl. Patr. pag. 835. & tom. 5. Conc. Lab. pag. 1758.) ubi Honorium docet Sergio de una in Christo voluntate subdolè interroganti respondisse, duas non fuisse repugnantes & contrarias, cujusmodi in nobis experimur: ceterùm naturas in illo duas ac voluntates totidem ab eo agnitas fuisse. *Hactenus ille. Credendum autem potius est Joanni IV. Pape, qui tempore Honorii vivebat, & exactè inquirere ac scire rem potuit, quam nuperis scriptoribus quamlibet eruditiss.* Plura alia circa Honorium ipsum in hac parte vide apud Bellarminum lib. 4. de Rom. Pont. cap. 11. & Hosium lib. 2. contra Bientium, ac Christianum Lupum in Notis ad VI. Synodum, ubi pag. 837. ostendit, Honorium malè inchoari, veluti sectatorem Sergii Monothelita: deinde pag. 790. 792. & 815. demonstrat, eundem nec hereticum Monothelitam fuisse, nec cum iis collisisse, quamvis negligentia insimuletur in extinguenda ea heresi.

S. Leo II. epist. 2. ad Episcopos Hispaniæ apud Lab. tom. 6. Conc. pag. 1247. & apud Vincentium Ludovicam Gotti tom. 1. Veræ Ecclesiæ cap. 11. §. 2. num. 12. *Qui verò adversus Apostolicæ doctrinæ puritatem perduelles extiterant, abentibus quidem aternâ condemnatione mulctati sunt*

Sunt, id est, Theodorus Pharanitanus, Cyrus Alexandrinus, Sergius, Pyrrhus, Paulus, Petrus Constantinopolitani cum Honorio, qui flammam hæretici dogmatis non, ut decuit Apostolicam auctoritatem, incipientem extinxit, sed negligendo confovit. Qui plura desiderat, adeat Joan. Baptistam Tamagninum in Monothelitarum Historia atque Honorii controversia, Petavium Theologicorum Dogmatum tom. 4. lib. 1. cap. 21. Garnerium Dissertat. 2. ad Librum Diurnum Romanorum Pontificum §. 6. Nat. Alexandrum dissertat. 2. Sæc. VII. & alios, in quorum disceptationibus Honorius jactatur. Vide annotat. 2. ad Joannem IV.

LXXIII.

SEVERINUS.

ANNO CHRISTI 640.

HERACLII IMPERATORIS 31.

SEVERINUS Abieni filius, Romanus, an. 640. V. Kal. Junii Pontifex consecratus est. Tam diuturnum interregnum propterea fuit, quia Heraclius Severini electionem ratam habere recusavit, donec ille *Æthesium* ab se promulgatam, & ad *Macium* Exarchum transmissam appro-

Bar. an. 638. §. 3.

Bar. an. 639. §.

2. 3. Pag. §. 3. 4.